

«Випікання весільного обрядового хліба «Дивень»

у селі Пригарівка Козельщинської селищної територіальної громади Кременчуцького району Полтавської області»

Весільний чин на Полтавщині акумулює чисельні традиційні культурні практики, які на сьогодні є живою спадщиною. У селі Пригарівка Козельщинської селищної територіальної громади збережено елемент нематеріальної культурної спадщини – традиція випікання весільного обрядового хліба «Дивень».

«Дивень» – обрядовий весільний хліб. У селі Пригарівка «дивень» печуть у формі деревця, який на вершечку прикрашають живими квітами, колоссям та калиною, що символізують достаток, добробут, розквіт та цнотливість нареченої.

Основою для «дивня» є вишневі гілочки, зрізані, а краше вкрадені, у садку заможних господарів. Тісто «замісяють» на воді, яйцях та цукрі, розкачують на смужки шириною 2 см. Смужки надрізають так, щоб утворилася бахрома, і ними обмотують гілочки, обов'язково з гори до низу. Процес приготування «дивня» супроводжують піснями.

За традицією наречена йшла з «дивнем» запрошувати гостей на весілля. У весільний день цей обрядовий хліб займав почесне місце на столі біля молодих, а наступного дня його ділили між гостями як символ єдності та щедрості.

У сучасній практиці традиція трансформувалася: у тісто замість води додають молоко; з «дивнем» не запрошують гостей на весілля, але він присутній на весільному столі.

Знання про елемент нематеріальної культурної спадщини традиційно передаються в родині від старших до молодших. Сьогодні молодь дедалі частіше прагне урізноманітнити весілля традиційними елементами, що підкреслюють зв'язок нової родини з попередніми поколіннями.

